EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 3.12.2025
COM(2025) 737 final

KOMMISSIONENS ÅRLIGE OVERSIGT

over medlemsstaternes årlige aktivitetsrapporter om eksportkreditter som omhandlet i forordning (EU) nr. 1233/2011

1. Indledning:

Denne årlige oversigt for 2024 over offentligt støttet eksportkreditvirksomhed udarbejdes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011 om anvendelse af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter. Den omfatter offentligt støttet eksportkreditvirksomhed, der udføres af medlemsstaternes eksportkreditinstitutter ("EKI'er"), og er baseret på oplysninger fra medlemsstaterne i de årlige aktivitetsrapporter, som de stiller til rådighed for Kommissionen, også i henhold til forordningen. Rapporterne følger en standardiseret model (også kaldet "tjeklistemodellen"), som er aftalt med medlemsstaterne, og som er blevet gennemgået og forbedret over tid. Den nuværende model har været anvendt siden 2023 og indeholder yderligere oplysninger, navnlig en klimaorienteret sektorspecifik gennemgang af offentligt støttede eksportkreditaktiviteter samt en mere harmoniseret regnskabsaflæggelse.

2. Årlige aktivitetsrapporter for kalenderåret 2024:

Følgende 21 medlemsstater var i 2024 i stand til at yde offentligt støttede eksportkreditter inden for anvendelsesområdet for arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter ("arrangementet"): Belgien, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland Italien, Kroatien, Luxembourg, Nederlandene, Polen, Portugal, Rumænien, Slovenien, Slovakiet, Spanien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn og Østrig. Alle indsendte en årlig aktivitetsrapport for 2024.

De øvrige medlemsstater – Bulgarien, Cypern, Irland, Letland, Litauen og Malta – bekræftede, at de ikke har et institut, der er i stand til at yde offentligt støttede eksportkreditter.

3. Analyse af de årlige aktivitetsrapporter:

a) Generelle oplysninger:

I 2024 ydede alle medlemsstater med mindst ét EKI, med undtagelse af Grækenland (hvis EKI ikke yder finansiel støtte inden for arrangementets anvendelsesområde), "pure cover", dvs. eksportkreditter i form af garantier og/eller forsikringsprodukter. 12 af disse medlemsstater (Belgien, Danmark, Finland, Frankrig, Italien, Polen, Slovakiet, Spanien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland og Ungarn) ydede desuden offentlig finansieringsstøtte, dvs. direkte finansiering, refinansiering af kommercielle lån til eksporttransaktioner eller rentestøtte. Et lille antal medlemsstater (Danmark, Frankrig, Polen, Spanien, Ungarn og Østrig) oplyser, at de yder bunden bistand, som er en form for eksportkreditter på lempelige vilkår, der er reguleret inden for rammerne af OECD-arrangementet.

Arrangementet og OECD's tre henstillinger om god forvaltningspraksis[1] sikrer harmonisering af praksis i hele OECD-medlemskabet og inden for EU. Inden for disse rammer udformer regeringerne dog deres egne politikker. De fleste EKI'er har yderligere regler end dem i OECD's retningslinjer, f.eks. om nationalt og lokalt indhold, og der er indført strengere standarder, herunder for at afspejle deres egne nationale politikker og internationale forpligtelser såsom Ækvatorprincipperne (en ramme for risikostyring for finansielle

[1] Henstilling om fælles tilgange til offentligt støttede eksportkreditter og miljømæssig og social due diligence, Henstilling om bæredygtig udlånspraksis og offentligt støttede eksportkreditter, Henstilling om bestikkelse og offentligt støttede eksportkreditter.

institutioner til at identificere, vurdere og styre miljømæssige og sociale risici i forbindelse med finansiering af projekter, der er knyttet til Den Internationale Finansieringsinstitution under Verdensbankgruppen). En række EKI'er vælger at tilbyde programmer, der er skræddersyet i forhold til bestemte sektorer eller bestemte mål. Dette kan afspejle de særlige forhold, der gør sig gældende for særskilte sektoraftaler i arrangementet, coassurancestrukturer eller strategiske retningslinjer.

EKI'ernes organisatoriske struktur og styring med hensyn til ydelse af støtte varierer fra medlemsstat til medlemsstat. Offentligt støttede eksportkreditter forvaltes af 27 organer i medlemsstaterne, enten offentlige organer eller private virksomheder, i henhold til et offentligt mandat og under statsligt tilsyn. De er opført på listen i bilag 1. Medlemsstater, der både yder dækning og finansiering, har sædvanligvis en særskilt, specialiseret institution, der tager sig af finansiering, undertiden kaldet en EXIM-bank (kort for "eksport-import").

b) Omfanget af offentlig støtte:

De årlige aktivitetsrapporter indeholder relevante finansielle oplysninger om offentlig støtte fra EKI'er i overensstemmelse med medlemsstaternes respektive nationale lovgivningsmæssige rammer og organisatoriske struktur. Kommissionen har ingen bemærkninger til de finansielle aspekter af de årlige aktivitetsrapporter for 2024.

For så vidt angår offentlig støtte i form af "pure cover", jf. definitionen i arrangementets artikel 5.1, viser nedenstående tabel den samlede nominelle risikoeksponering pr. 31. december 2024 for de største udbydere i EU:

Tabel 1. EU's og medlemsstaternes samlede offentlige støtteporteføljer i form af "pure cover" i 2024 (mio. EUR)

De største bidragydere i EU set i forhold til den samlede nominelle risikoeksponering

Samlet "pure cover"-eksponering i EU	*370 060*
Italien	93 606
Tyskland	73800
Frankrig	66 872
Sverige	42 900
Nederlandene	25 292

For så vidt angår offentlig finansieringsstøtte, jf. definitionen i arrangementets artikel 5.2, indeholder nedenstående tabel den indberettede nominelle værdi af den offentligt støttede låneportefølje pr. 31. december 2024 for de største udbydere i EU:

Tabel 2. EU's og medlemsstaternes samlede offentlige støtteportefølje i form af offentlig finansieringsstøtte i 2024 (mio. EUR)

De største EU-bidragydere i henhold til den nominelle værdi af den offentligt støttede låneportefølje

Samlet låneportefølje i EU	*103 618*
Italien	43 528
Frankrig	17 192
Tyskland	15 991
Sverige	8 853
Finland	6 583

Det er nyttigt at bemærke, at en kumulering af tallene i tabel 1 og 2 ikke vil give et nøjagtigt billede af den samlede værdi af støtten til eksporttransaktioner, da en medlemsstat kan støtte

den samme eksporttransaktion med både direkte finansiering og "pure cover". Desuden tages der i disse tabeller kun hensyn til finansielle produkter, der falder ind under arrangementets anvendelsesområde, bortset fra andre potentielle finansielle produkter, der udbydes af EKI'er, f.eks. kortfristede eksportkreditter eller offentlig støtte til eksport af militært udstyr og landbrugsprodukter.

For at repræsentere strømmen af offentlig støtte henviser nedenstående tabel til værdien af de transaktioner, der støttes af nye tilsagn om eksportkredit, der støttes i henhold til arrangementet, i kalenderåret 2024 for de største leverandører i EU:

Tabel 3. Nye tilsagn fra EU's medlemsstaternes side anmeldt til OECD i løbet af 2024 (mio. EUR)
Største EU-bidragydere af OECD-eksportkreditter

	Samlet antal eksportkredittransaktioner	Samlet kreditværdi af projekter, der støttes med eksportkredit
Samlede nye forpligtelser anmeldt i EU	*1 568*	*53 007*
Frankrig	168	18 756
Italien	371	11 368
Sverige	344	8 075
Tyskland	254	6 800
Finland	14	2 092

c) Hensyntagen til klimamålene:

Den 15. marts 2022 skitserede Rådet for Den Europæiske Union i sine konklusioner om eksportkreditter[2] en "EU-klimapagt for eksportfinansiering", som omfattede en række forpligtelser. Blandt disse gav medlemsstaterne udtryk for deres "vilje til at berige deres årlige rapportering" i forbindelse med denne årlige gennemgang "med en klimaorienteret gennemgang af deres respektive offentligt støttede eksportkreditvirksomhed, sektor for sektor", der nu har været i gang siden 2023. Et andet element var tilsagnet, i samme konklusioner, om, at medlemsstaterne inden udgangen af 2023 i deres nationale politikker vil fastsætte "deres egne videnskabeligt baserede frister for afskaffelse af offentligt støttede eksportkreditter til projekter i den fossile energisektor, medmindre der er tale om begrænsede og klart definerede omstændigheder, der er forenelige med grænsen for den globale opvarmning på 1,5 °C og målene i Parisaftalen".

I deres årlige aktivitetsrapporter rapporterede 16 medlemsstater (Belgien, Danmark, Finland, Frankrig, Italien, Kroatien, Luxembourg, Nederlandene, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Sverige, Tyskland, Ungarn og Østrig), at de havde offentliggjort en sådan politik. De øvrige medlemsstater har enten erklæret, at de ikke har nogen interesse i sektoren for energi fra fossile brændstoffer, eller at de ikke yder offentligt støttede eksportkreditter.

Med hensyn til kulsektoren har enhver støtte til projekter vedrørende kulfyrede kraftværker med uformindsket CO_2-udledning været forbudt siden 2021 i henhold til arrangementet med

[2] Rådets konklusioner om eksportkreditter af 15. marts 2022.

undtagelse af projekter, der reducerer forurening eller installerer CO_2-emissionsreduktionssystemer, hvilket hverken fører til en forlængelse af kraftværkets nyttelevetid eller en kapacitetsforøgelse. De fleste medlemsstater har i deres klimarelaterede politikker indført en strengere politik for udfasning af kul end arrangementets forbud, herunder ingen finansiering i hele værdikæden. I 2024 indberettede EKI'erne ingen transaktioner vedrørende projekter inden for kulenergisektoren (som omfatter udnyttelse, produktion, transport, lagring i forbindelse med distributionsinfrastruktur, raffinering, distribution og elproduktion).

Med hensyn til oliesektoren har de 16 medlemsstater fastsat forskellige frister for at bringe støtten til ophør. 11 medlemsstater forpligtede sig til ikke længere at støtte disse projekter (Belgien, Danmark, Finland, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Spanien, Sverige, Tyskland og Ungarn). De resterende medlemsstater fastholdt muligheden for at finansiere sådanne transaktioner med en slutdato frem til 2030, selv om ingen af dem anmeldte olierelaterede transaktioner i disse sektorer i 2024.

I gassektoren gav de samme 11 medlemsstater klare tilsagn om at ophøre med finansiering af kraftværks- og værdikædeprojekter. Nogle EKI'er (Danmark, Finland, Luxembourg, Nederlandene og Tyskland) fastholder dog muligheden for at yde støtte under begrænsede omstændigheder, f.eks. ved at reducere elproduktionen, udvikle de fattigste lande eller lande, hvor naturgas er en del af en overgangsløsning, der er i overensstemmelse med målet om en stigning på højst 1,5 °C: Nogle af dem præciserer, at modtagerlandets nationalt bestemte bidrag ikke skal være et kriterium, og at overensstemmelsen med målet om en stigning på højst 1,5 °C vurderes af EKI'et. I den anden ende af spektret indførte Spanien strengere restriktioner for opstrøms- og midtstrømsaktiviteter. De resterende medlemsstater fastholdt, for så vidt angår olie, muligheden for at finansiere sådanne transaktioner med en slutdato frem til 2030, selv om ingen af dem anmeldte olierelaterede transaktioner i disse sektorer i 2024.

I praksis anmeldte fem EKI'er 14 eksportkreditstøttede projekter i olie- og gassektoren i 2024 med en samlet kreditværdi på 1 176,2 mio. EUR:

Bistandsydende medlemsstat	Transaktionernes værdi	Projekttype
Belgien og Tyskland	138,7 mio. EUR (Belgien) og 265,2 mio. EUR (Tyskland)	Dampgeneratorer og turbiner til gaskraftværk med kombineret cyklus
Finland (to projekter)	73,8 mio. EUR	Modernisering og renovering af eksisterende gaskraftværker (uden ændringer i anlæggets produktion)
Tyskland (to projekter)	21,3 mio. EUR	To opstrømsgasprojekter
Tyskland	21,4 mio. EUR	Installation af en mobil gasrørledning
Italien	605,8 mio. EUR	Installation af undersøiske rørledninger til gasudvinding

Nederlandene (fire projekter)	20,9 mio. EUR	Fire opstrømsolieprojekter
Nederlandene (tre projekter)	29,1 mio. EUR	Tre midtstrømsolieprojekter

Finland (for sit første projekt) og Tyskland var i stand til at yde støtte til disse projekter, da der var givet tilsagn forud for indførelsen af deres klimastrategier. Kravene fandt derfor endnu ikke anvendelse. Belgien og Italien begrundede deres støtte med, at der ikke fandtes noget forbud mod den specifikke aktivitet på godkendelsestidspunktet, idet deres klimapolitikker tillader en sådan støtte indtil udgangen af 2025. Det andet finske projekt og de fleste nederlandske projekter (alle undtagen ét) blev undtagelsesvis anset for acceptable, for så vidt som de vedrørte leveringer af varer til eksisterende infrastruktur, forudsat at denne levering resulterede i forbedringer af miljøpræstationerne og/eller sikkerheds- og/eller sundhedsmæssige aspekter, uden at infrastrukturens økonomiske levetid blev forlænget. Det resterende nederlandske projekt blev godkendt i henhold til en undtagelse, der gælder for specifikke fartøjer, der leverer støttetjenester til eksisterende fossil infrastruktur.

For alle transaktioner bemærkede de rapporterende medlemsstater, at de gennemførte en klimamæssig due diligence-procedure svarende til den, de anvendte til andre sociale og andre miljømæssige virkninger.

Ud over disse begrænsninger for sektoren for fossile brændstoffer har EKI'erne vedtaget incitamentsprogrammer for klimavenlige transaktioner ud over de længere maksimale løbetider, der er tilladt i henhold til arrangementets sektoraftale om klimaændringer. Nogle EKI'er tilbyder f.eks. mere fleksible nationale indholdsregler, f.eks. et større maksimalt lånebeløb, et større dækningsforhold, en minimumspræmiesats, der anvendes som standard, eller tilbagebetaling af studieudgifter i forbindelse med klimavenlige transaktioner.

Nærmere bestemt blev 53 projekter finansieret i 2024 i sektorerne for modvirkning af og tilpasning til klimaændringer som defineret i sektoraftalen om klimaændringer af seks forskellige lande til et samlet beløb på 4 247 mio. EUR (næsten fire gange mere end den kreditværdi, der er ydet til projekter vedrørende fossile brændstoffer). De fleste af disse projekter vedrørte vedvarende energi (42 transaktioner til en kreditværdi på 2 928 mio. EUR).

d) Behandling af andre miljørisici:

OECD's henstilling om fælles tilgange til offentligt støttede eksportkreditter og miljømæssig og social due diligence fastsætter fælles principper for gennemførelse af miljømæssig og social due diligence. Alle medlemsstaterne tilslutter sig henstillingen, i henhold til hvilken de identificerer og håndterer de potentielle virkninger og risici, der er forbundet med ansøgninger om offentlig støtte. Nævnte henstilling bygger på veletablerede standarder såsom Den Internationale Finansieringsinstitutions standarder for miljømæssige og sociale resultater, Verdensbankgruppens retningslinjer for miljø, sundhed og sikkerhed, Verdensbankens beskyttelsespolitikker og Verdensbankens miljømæssige og sociale standarder. Henstillingen omfatter centrale miljøspørgsmål, såsom emissioner til luften, herunder drivhusgasemissioner, ressourceeffektivitet, affaldshåndtering, støj og vibrationer, håndtering af farlige materialer, indvirkning på økosystemer, beskyttelse af biodiversitet og betydelig udnyttelse af naturressourcer. Den omfatter også krav om kriseberedskab og -indsats, således at

projektejerne kan reagere på uheld og krisesituationer på en hensigtsmæssig måde for at forebygge og afbøde miljømæssige virkninger.

Derfor er EKI'ernes due diligence-politikker og risikovurderingsprocedurer hovedsagelig baseret på henstillingen, selv om den spiller en ikkeeksklusiv rolle, og politikkerne er baseret på andre standarder og gældende EU-ret. Alle medlemsstater, der yder offentligt støttede eksportkreditetter, rapporterer om overensstemmelse med henstillingens miljømæssige dimension, og at den er en integreret del af deres due diligence- og risikostyringssystemer og af deres beslutningsprocesser. Procedurerne for forudgående vurdering afhænger af typen, størrelsen og kategorien af en given ansøgning om offentligt støttede eksportkreditter. Risiciene identificeres, klassificeres og evalueres og kan have konsekvenser for berettigelsen til støtte. Alle EKI'er i EU bekræftede, at de screenede samtlige ansøgninger om offentligt støttede eksportkreditter med henblik på at fastslå, om der skulle foretages en miljøgennemgang.

I henhold til henstillingen skal EKI'er klassificere disse ansøgninger, afhængigt af den potentielle negative miljøpåvirkning, i tre risikokategorier: høj (kategori A), middel (kategori B) eller lav (kategori C). Mange medlemsstater rapporterer, at de anvender henstillingen bredere end dens anvendelsesområde. Dette omfatter klassificering af alle transaktioner, herunder transaktioner, hvor de yder støtte til en andel med en værdi på under 10 mio. SDR, som i princippet ikke ville blive medtaget i screeningsfasen. Medlemsstaterne rapporterer, at der blev gennemført en miljømæssig og social konsekvensanalyse (ESIA) i overensstemmelse med henstillingens artikel 18 for alle kategori A-ansøgninger, for hvilke et EKI havde indgået en endelig forpligtelse. For så vidt angår kategori B-ansøgninger rapporterer medlemsstaterne, at ansøgerne altid har fremlagt tilstrækkelige oplysninger om projektets relevante miljøvirkninger i overensstemmelse med henstillingens artikel 19. Inden der blev truffet afgørelse om at yde støtte til kategori A- eller B-projekter, rapporterede alle EKI'er, der finansierede sådanne projekter, at de altid evaluerede oplysningerne fra screeningen og gennemgangen af transaktionerne via en due diligence-rapport, der blev udarbejdet af enten et internt uafhængigt organ eller en ekstern konsulent, hvis positive udtalelse er et krav for udstedelse. Relevante oplysninger blev modtaget gennem ESIA-rapporter, men blev også indsamlet takket være EKI'ernes ansøgningsskemaer og spørgeskemaer, skrivebordsundersøgelser, besøg på stedet, undersøgelser udført af eksterne konsulenter og direkte kontakter med ansøgerne.

Kun Sverige rapporterede, at det afviste en ansøgning om et mineprojekt på grund af utilstrækkelig risikostyring i tilknytning til beskyttede naturområder og menneskerettigheder. Sverige rapporterede også, at landet havde afvist andre projekter som værende uforenelige med politikker for fossile brændstoffer. Derudover kan der forekomme manglende overholdelse i mindre grad, f.eks. overskridelse af frister for indsendelse af oplysninger eller rapporter. Situationer med manglende overholdelse løses i samarbejde med projekternes sponsorer og til tider med støtte fra medlemsstatens ambassade ved at udforme korrigerende og afbødende foranstaltninger, der overvåges over tid, eller ved at suspendere støtten eller nægte godtgørelse, selv om sidstnævnte værktøjer ikke blev anvendt i rapporteringsperioden.

e) Social due diligence og due diligence på menneskerettighedsområdet:

Ud over den miljømæssige dimension har der siden 2012 i OECD's henstilling været fastsat fælles principper for gennemførelse af social due diligence. Henstillingen dækker vigtige potentielle projektrelaterede sociale virkninger, herunder for beskæftigelses- og arbejdsvilkår (f.eks. retfærdig behandling, forskelsbehandling, foreningsfrihed, kollektive forhandlinger, arbejdstageres indkvartering), sundhed og sikkerhed i lokalsamfundet (f.eks. eksponering for sygdom i lokalsamfundet, brug af sikkerhedspersonale), erhvervelse af jord og ufrivillig

genbosættelse (f.eks. fysisk fordrivelse, økonomisk fordrivelse), passende samarbejde med berørte samfund (f.eks. informeret hørings- og deltagelsesproces, klagemekanisme), oprindelige folk (f.eks. fri, forudgående og informeret samtykke) og kulturarv. Den dækker også centrale projektrelaterede indvirkninger på menneskerettighederne, herunder tvangsarbejde, børnearbejde, kønsspørgsmål og livstruende arbejdsmiljøsituationer. Der lægges særlig vægt på sårbare grupper.

Den rapporterede due diligence-praksis fra EKI'erne svarer til den, der gælder for miljørisici. Alle 20 rapporterende medlemsstater, der yder offentlig støtte, angiver, at de overholder den sociale dimension og menneskerettighedsdimensionen i OECD's henstilling om fælles tilgange, og at den udgør en integreret del af deres beslutningstagning, due diligence og risikostyringssystemer. Alle bekræftede, at de har screenet samtlige ansøgninger med henblik på at fastslå, om der bør foretages en gennemgang af sociale forhold og menneskerettigheder. De rapporterede, at der blev gennemført en miljømæssig og social konsekvensanalyse for alle kategori A-ansøgninger. For så vidt angår kategori B-ansøgninger rapporterede de, at ansøgerne altid fremlagde tilstrækkelige oplysninger til, at der kunne foretages en vurdering af projektets relevante virkninger. Inden der blev truffet beslutning om at yde offentlig støtte til kategori A- eller B-projekter med en potentiel negativ indvirkning på sociale forhold og menneskerettigheder, evaluerede EKI'erne altid oplysningerne fra screeningen og gennemgangen på samme måde som for miljømæssige risici.

Medlemsstaterne anmeldte ikke situationer med permanent manglende overholdelse i 2024 i deres sociale due diligence-processer og på menneskerettighedsområdet, bortset fra det tidligere nævnte svenske mineprojekt (som førte til afvisning af projektet). Nogle EKI'er rapporterede, at de havde stået over for situationer med afvigelser fra aftalte foranstaltninger og internationale standarder i overvågningsfasen for visse transaktioner, og at den havde truffet foranstaltninger fra sag til sag (f.eks. øget fokus på de specifikke forhold og en udskydelse af resultatfrister).

Alle EKI'er, med undtagelse af to, har enten en deltagelsesbaseret høringsproces eller en klagemekanisme for de berørte samfund. I alle tilfælde anmodes projektsponsorer om at indføre mekanismer uden inddragelse af EKI'er Medlemsstaterne rapporterede ikke nogen klager til Kommissionen i deres årlige aktivitetsrapporter for 2024.

f) Foranstaltninger til bekæmpelse af bestikkelse:

Alle medlemsstater, der yder offentligt støttede eksportkreditter, rapporterer om overensstemmelse med OECD's henstilling om bestikkelse og offentligt støttede eksportkreditter. Denne henstilling indeholder foranstaltninger til screening, gennemførelse af due diligence, evaluering og beslutning vedrørende støtteberettigelse med henblik på at afskrække fra bestikkelse i tilknytning til offentligt støttede eksportkreditter. Det betyder navnlig, at det skal kontrolleres, hvorvidt parter, der er involveret i transaktioner, er opført på udelukkelseslisterne for de multilaterale finansielle institutioner.

g) Bæredygtig udlånspraksis:

Alle medlemsstater, der yder offentligt støttede eksportkreditter, rapporterer om overensstemmelse med OECD's henstilling om bæredygtig udlånspraksis og offentligt støttede eksportkreditter. Henstillingen har til formål at sikre, at finansieringen af udviklingsbehovene i lavindkomstlande mobiliseres, uden at disse lande opbygger uforholdsmæssigt stor gæld i fremtiden. Overholdelsen af henstillingen går hånd i hånd med en nøje overholdelse af Verdensbankens og Den Internationale Valutafonds (IMF's) politikker om gældsgrænser for lån, der ikke er på lempelige vilkår, og for så vidt angår bæredygtig långivning. I henhold til henstillingen er de deltagende parter også blevet enige om vigtige

gennemsigtighedsforanstaltninger, der omfatter oplysninger til Verdensbanken og IMF. I de fleste tilfælde er gældsholdbarhedsvurderinger en del af de overordnede landerisikovurderinger, der påvirker EKI'ernes politikker.

h) Andre oplysninger i de årlige aktivitetsrapporter:

Medlemsstaterne rapporterer, at de sørger for, at deres EKI'er fungerer så gennemsigtigt som muligt, samtidig med at fortroligheden i forbindelse med forretningsfølsomme oplysninger respekteres. I henhold til OECD's henstilling om fælles tilgange er den harmoniserede procedure i hele EU at offentliggøre detaljerede oplysninger om projekter, der kan have negative miljømæssige eller sociale virkninger. EKI'erne offentliggjorde altid alle de oplysninger, der kræves i henhold til henstillingens artikel 39 og 41, dvs. relevante forudgående oplysninger om kategori A-projekter, herunder miljømæssige og sociale konsekvensanalyser og efterfølgende oplysninger for alle støttede kategori A- og B-projekter, via særlige sider på deres websteder, som der henvises til i bilag 2.

Mange EKI'er i EU har en politik om virksomhedernes sociale ansvar, hvilket typisk ikke kun omfatter interne bestræbelser, men også en tæt dialog med EKI'ets kunder. I den forbindelse evaluerer EKI'erne i stigende grad deres egen praksis og udarbejder planer for at mindske deres egen miljøpåvirkning, herunder skøn over CO_2-fodaftrykket.

4. EKI'ernes overholdelse af EU's mål og forpligtelser:

Artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) indeholder en liste over Den Europæiske Unions generelle mål. I artikel 21 fastsættes principperne og målene for Unionens optræden udadtil. Ifølge artikel 3, stk. 5, i TEU bidrager Den Europæiske Union i sine forbindelser med den øvrige verden til "[...] bæredygtig udvikling af jorden, solidaritet og gensidig respekt folkene imellem, fri og fair handel, udryddelse af fattigdom og beskyttelse af menneskerettighederne, især børns rettigheder, samt nøje overholdelse og udvikling af folkeretten, herunder overholdelse af principperne i De Forenede Nationers pagt". For så vidt angår EU's fælles handelspolitik, henvises der til principperne og målene for Unionens optræden udadtil i artikel 206 og i artikel 207, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Europa-Parlamentet har opfordret Kommissionen til at fremsætte en erklæring om, hvorvidt medlemsstaterne overholder EU's mål og forpligtelser, når der ydes offentligt støttede eksportkreditter. Kommissionen har udarbejdet sin årlige oversigt i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1233/2011. Kommissionens oversigt er således baseret på de årlige aktivitetsrapporter, som medlemsstaterne har indsendt, og kan ikke betragtes som udtømmende.

Kommissionen mener, at de foreliggende oplysninger giver dokumentation for, at den offentligt støttede eksportkreditvirksomhed i EU er i overensstemmelse med artikel 3 og 21 i TEU. OECD's henstillinger udgør en ramme for forvaltningen af medlemsstaternes eksportkreditprogrammer. Medlemsstaterne fastlægger også deres egne politikker på grundlag af disse henstillinger og i overensstemmelse med EU's mål. Medlemsstaterne er ved at indføre en række politikker til støtte for klimaomstillingen og reduktion af støtten til projekter vedrørende fossile brændstoffer, samtidig med at støtten til projekter, der støtter omstillingen, øges. Kommissionen støtter yderligere fremskridt på dette område, herunder en yderligere styrkelse af medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til udfasning af fossile brændstoffer. Med hensyn til overholdelsen af internationale forpligtelser og forpligtelser i henhold til EU's konkurrencelovgivning har der ikke været nogen tvister i Verdenshandelsorganisationen

vedrørende eksportkreditvirksomhed i en EU-medlemsstat i 2024, og Kommissionen har ikke modtaget nogen klager vedrørende potentielle overtrædelser af EU's bestemmelser, som involverer EKI'er.